

Pártok - tagok – választások Magyaródy Szabolcs

Világszerte folyik a politikai pártok ádáz harca a politikai és gazdasági hatalomért és külpolitikai irányításáért. Ez a küzdelem sok országban, elsősorban a származásilag, kulturálisan homogén államokban általában eldöntöttek látszik. Ezekben a konzervatívok és a demokraták között vannak a csetepaték, változó sikerrel. Ezek közé sorolható Norvégia, Svédország, Dánia, Finnország, stb. Ezen államokban belső, etnikai, vallási feszültségek nem játszanak nagy, döntő szerepet, csak a tényleges kormányzás és a gazdasági-politikai rendszer körül folyik a vita.

Alapvetően más a helyzet Hazánkban, az Egyesült Államokban is hasonló, etnikailag, vallásilag kevert lakosságú államokban. Itt bizony több csoportnak gyökeresen eltérő érdekeik vannak.

Vegyük az Egyesült államok esetét. Ebben az alapvetően demokratikus elrendezésű „minta államban”, a feketék, mexikóiak, a rezervátumokon kívül élő indiánok, zsidók, írek, a katolikusok, a protestáns felekezetek tucatjai, mind más érdekűek. Ennek megfelelően a két nagy pártot különböző csoportok támogatják.

A Demokrata Párt támogatói általában a baloldali értelmiség, mexikóiak, zsidók, feketék, homoszexuálisok, a tradicionálisan munkakerülő – népjóléti segélyen élő réteg és minden kisebb-nagyobb sértett vagy mellőzött csoport. Őket támogatja nyíltan a szakszervezeti vezetés és a háttérből feltehetően a Cosa Nostra (maffia) is. A szakszervezetek tagjai közül inkább a segédmunkások és a régi, baloldali európai menekültek utódai szavaznak a Demokratákra. A politikailag műveltebb munkás réteg, a szervezetek vezetőinek „tanácsai” ellenére a Republikánusokra szavaz.

A Republikánus párt törzs szavazói főként az anglo-saxon „establishment”, azaz a felső tízezer, a középosztály, a protestánsok és a fehér katolikusok soraiból adódnak. Általában a farm vidék (rural America) rendszerint a Republikánusokra szavaz.

A Southern Baptist Church, azaz a Déli Baptista Egyház vezetői meglehetősen módon, azt tanácsolják híveinek, csak arra a pártra szavazzanak, amelyik feltétel nélkül támogatja Izraelt, mert hitük szerint az a választott nép és az új Messiás ott fog megjelenni. Hihetetlenül hangzik, de ez így történt az utolsó két választás idején.

A feketéket, a demokraták által hozott törvények szerint mindenhol előnybe kellett részesíteni. Az anti-diszkriminációs törvények miatt, akár tíz magasabb képzettségű álláskereső közül, az alacsonyabb képzettségű feketét kell alkalmazni. Általában csínján kell velük bánni, mert hamar „diszkriminációt” kiabálnak és perelnek.

A „buszozási” törvény miatt a fekete gyerekek zömét a más városrészben lévő fehér iskolákba kellett szállítani. A fehér tanulók jó részét pedig a fekete iskolákba kellett átvinni. Ez sokszor oda-vissza két óra utazási idő többlettel, valamint az oktatási színvonal zuhanásával járt. A fehér (és fekete!!!) középosztály kénytelen volt a magániskolák ezreinek megszervezésének költségeit vállalni, hogy az oktatás minőségét visszemeljék az előző szintre. A nagy és általános felzúdulásra, ezt a törvényt alkotmányellenesnek nyilvánították és lényegében megszüntették. A magániskolák viszont megmaradtak, mert az előző általános iskolai nivót még nem sikerült visszaállítani.

Szaporodásuk fenomenális, ami a szociális költségek csillagászati emelkedését jelenti. A nagyobb városok leromlott központjaiban óriási fekete gettók alakultak ki, ahol

a munkanélküliség rendkívül magas – éppen az alapműveltség és szaktudás alacsony minősége miatt. Egyetlen „előnyük”, hogy a demokrata szavazók táborát erősítik.

Egyes statisztikák szerint tíz millióra tehető az illegális mexikói bevándorlók száma. A törvények szerint, minden jogot megkaphatnak – a szavazati kivétellel. Ingyenes kórházi ellátásban részesülhetnek a kórházak sürgősségi osztályán, vezetői jogosítványt kaphatnak, de adót nem fizetnek. Az ott születő gyermekeik természetesen USA állampolgárok. Mivel szaporodásuk a fehér átlag sokszorosa, máris demográfiai, politikai és pénzügyi problémát okoznak. Hozzáteendő, hogy tisztességesek és szorgalmasak, nélkülük egész Kalifornia gyümölcs és zöldség termelése leállna, vagy erősen megdrágulna. Itt ütközés van az anyagi haszon és az önvédelem között.

Nota bene: Nagytőke biztosra játszik. Mindkét nagy pártot támogatja az előző választáson kapott szavazatok arányában. Az izraeli lobby hasonlóan jár el. Így az USA-ban alig van olyan képviselő, aki ne volna elkötelezve Izrael támogatása mellett.

A két nagy tábor között, a jövőben ez a harc élesedni fog, mert mind több angolszász és európai származású szavazó látja világosabban a hatalom eltolódásának veszélyeit. Lassan ráébrednek, hogy néhány évtizeden belül az USA megszűnik fehér állammal lenni. s a színesek és más érdekű Demokraták kezébe csúszik át véglegesen a hatalom. Ez egyrészt a világhatalmi jelleg elvesztését, valamint az Európával, Kanadával, Ausztráliával való kapcsolat gyengülését fogja jelenteni. Ezt a folyamatot az utolsó két évtizedben ugrászerűen szaporodó mohamedán lakosság – a mérleg nyelveként - döntő módon befolyásolhatja.

A pénzügyi helyzet annyiban komplikálja az esetet, hogy először Japánnak, a „kis tigriseknek” majd Kinának átengedett könnyű, közép és elektronikus ipar révén Kína hatalmas dollár tartalékokra tett szert, amellyel valósággal megvették Amerikát. Az USA államkötvényeinek legnagyobb részét ma már Kína vásárolja fel. Nyílt kérdés, hogy Kína melyik pártot fogja támogatni. Egyes vélemények szerint kénytelen lesz a Republikánus párt mögé állni. Az is elképzelhető, hogy a választások alkalmával komoly pénzbeli támogatói lesznek a republikánus képviselőjelölteknek.

Hazánk esetében csak a látható és nem látható kisebbségeink nevét kell behelyettesítenünk és máris tudjuk, hányadán állunk. Talán még a nyögdijsok naív részét is hozzátehetjük a demokratáknak álcázott szoclíbek pártjához..

Ami a pártok finanszírozását illeti, semmi esetre sem szabad megengedni, hogy a parlament eltörölje a pártok proporcionális anyagi támogatását. Ha ezt sikerülne elérnie a baloldalnak az a jobboldal végét jelentheti. Ugyanis a privatizáció, azaz szabadrablás, baloldali kezébe (KISZ maffia?) adta a magyar ipart és kereskedelmet, azaz a nemzeti vagyont. Az új tulajdonosok kutya kötelességüknek tartják a baloldali pártok, nagy pénzekkel való támogatását – soha el nem múló hálájuk kifejezésekként.. Érdemes volna kikutatni, hogyan, milyen titkos eszközzel adják át a pénzt a pártjuknak. A ciprusi „offshore” bankok erre is alkalmasak? Az sem lehetetlen, hogy az alkalmazás-felmondás színjáték utáni óriási végkielégítések egy része is a pártok dugi kasszájában köt ki. Az ingatlan panamák is gyanuba keveredhetnek. Az adóhatóságok nem tudnák nyomon követni ezeket a hatalmas összegeket?

Erről jut eszembe: Kanadában, ha valaki besétál egy luxus autót árusító üzletbe és készpénzzel fizet, mondjuk egy nagy Mercedesért, biztos lehet az adóhatósági nyomozók látogatásában. Azok az adóbevallás papírjaiban nézegetne, megkérdezik a boldog vásárlót, hogy honnan is vette a pénz. Mivel törvényeik szerint egy bizonyos

összeg fölött még a papa sem adhat örökbe vagy kölcsön egyetlen nevetlen fiacskájának sem papírok és kamat nélkül. Ugyanis az így keletkezett kamatjövedelemből is adót követel az állam. Tehát a fiúcska nem mondhatja, hogy csak kölcsönt vett fel a papájáról, mert akkor rögtöm számonkérik tőle a szerződést. Ha - netán – ajándékba kapta a pénzt a nagybácsitól, a teljes összeg jövedelemnek számít és becsúszik az adóalapba. Ha nem vallotta be, ráhúzzák a vizeslepedőt...

Ha nagyon zavaros az ügy, elrendelik a „tisza vagyon felmérést”, (Net worth assessment). Az pedig garatáltan nagyarányú pénzbüntetéssel, vagy/és börtönbüntetéssel jár. Az USA-ban is hasonló a helyzet. Al Capone, a híres csikágói Maffia vezér is az adóhivatali banánhéjjon csúszott be a börtöncellába. Arrafelé nem lehet kétmillió év jövedelemből háromszázmillió palotákat építeni, hiába „spórolós” valaki..... Nálunk is van valami hasonló törvény, de nem hallottam a politikusokkal szembeni alkalmazásáról.

Ezeket a tényeket minden nemzeti, patrióta pártnak tekintetbe kell vennie. Választásoktól távol, lehet és kell is vitázni – nyugodt, tárgyilagos hangnemben. Választások idején pedig nyíltan vagy titokban, össze kell fogniuk hazánk érdekében.